

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 240.864 van 1 maart 2018
in de zaak A. 224.393/XII-8503**

In zake: 1. de BVBA B&R DEVELOPMENT
2. de BVBA CURAEDIS GROUP
samen vormend een tijdelijke handelsvennootschap
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Marco Schoups en Kris Lemmens
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
De Burburestraat 6-8/5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD LOMMEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Wim Rasschaert
kantoor houdend te 9420 Erpe-Mere
Schoolstraat 20
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

de NV KOLMONT WOONPROJECTEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Steven Van Geeteruyen
kantoor houdend te 3700 Tongeren
Pieelpoel 13
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 31 januari 2018, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van [de stad Lommel] dd. 21 november 2017 inzake het PPS-project

Mudakkers te Lommel ‘om inschrijver Kolmont aan te duiden als voorkeursbieder en B&R op te nemen in de wachtkamer’”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 14 februari 2018 heeft de nv Kolmont Woonprojecten gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 februari 2018, om 10.00 uur.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Kris Lemmens en Carlo Cardone, die verschijnen voor de verzoekende partijen, advocaat Wim Rasschaert, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Steven Van Geeteruyen, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Thomas Maes heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De stad Lommel schrijft een overheidsopdracht uit voor werken met als voorwerp “PPS-samenwerking tussen stad Lommel en een private partner voor gebiedsontwikkeling”, onder meer voor het ontwerp en de bouw van een nieuwe publieke ondergrondse parking voor 250 parkeerplaatsen.

3.2. De opdracht wordt bekendgemaakt in het Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie op 8 oktober 2016 en er wordt gekozen voor de onderhandelingsprocedure met bekendmaking.

3.3. Het verloop van de onderhandelingsprocedure wordt nader omschreven onder titel 11 “Verloop van de procedure” van het bestek “Project PPS Mudakkers Lommel”:

“11.2.6. Rangschikking en Voorkeursbieder

Van zodra de Beoordelingscommissie over voldoende informatie beschikt om een beoordeling te kunnen doorvoeren aan de hand van de Gunningscriteria, zal zij haar advies overmaken aan de Opdrachtgever, meer bepaald tot rangschikking van de Offertes en tot aanduiding van één of meerdere Voorkeursbieders.

De andere Inschrijvers, die niet als Voorkeursbieder zijn aangeduid, worden hetzij in de ‘wachtkamer’ geplaatst hetzij definitief geweerd. Er zullen met hen die in de wachtkamer zitten, enkel nadere onderhandelingen plaats vinden indien met de Voorkeursbieder geen akkoord kan worden bereikt.

11.2.7. Onderhandelingen met de Voorkeursbieder en gunningsfase

Er kunnen vervolgens definitieve onderhandelingen worden aangeknoopt met de Voorkeursbieder. De Opdrachtgever zal hier de rol van de Beoordelingscommissie kunnen aanpassen.

[...]

Van zodra er met de Voorkeursbieder een overeenstemming is bereikt over het integrale voorstel, met inbegrip van de plannen:

- zullen de andere Inschrijvers definitief uit de procedure worden geweerd (niet-gunning);
- zal de Voorkeursbieder dit opnemen in zijn BAFO (best and final offer) en zal de Opdracht worden toegewezen aan de Voorkeursbieder. De gunning gebeurt met inbegrip van de stand still periode. Op het einde van de stand still zal de Opdrachtgever de gunningsbeslissing pas betekenen aan de Opdrachtnemer.”

3.4. Slechts twee van de geselecteerde kandidaten dienen vervolgens een offerte in: de verzoekende partijen en de nv Kolmont Woonprojecten.

3.5. Op 21 november 2017 beslist het college van burgemeester en schepenen om zich de overwegingen van een beoordelingsverslag van 13 oktober 2017 eigen te maken en om overeenkomstig dit verslag de nv Kolmont Woonprojecten aan te wijzen als voorkeursbieder en om de verzoekende partijen op te nemen in de “wachtkamer”.

Dit is de bestreden beslissing.

3.6. Met een aangetekend schrijven en een e-mailbericht van 27 november 2017 deelt de verwerende partij aan de verzoekende partijen mee dat zij niet als voorkeursbieder werden aangewezen en dat zij in de wachtkamer werden geplaatst. Als bijlage wordt een kopie gevoegd van de beslissing van de verwerende partij van 21 november 2017, evenals een uittreksel van het verslag van de beoordelingscommissie, meer bepaald het deel met betrekking tot de beoordeling van hun offerte. Tevens wordt aangekondigd dat bij definitieve gunning van de opdracht iedere inschrijver het integrale verslag met alle scores zal ontvangen.

3.7. Met een aangetekend schrijven en een e-mailbericht van 13 december 2017 vragen de verzoekende partijen aan de verwerende partij om hun het integrale beoordelingsverslag te bezorgen.

3.8. Met een e-mailbericht van 13 december 2017 deelt de raadsman van de verwerende partij aan de verzoekende partijen mee dat gezien de onderhandelingen met de voorkeursbieder nog lopen, zij vooralsnog niet uitgesloten zijn van de procedure.

3.9. Met een schrijven en een e-mailbericht van 21 december 2017 vragen de raadsleden van de verzoekende partijen opnieuw mededeling van het integrale verslag van de beoordelingscommissie.

3.10. Met een aangetekend schrijven en een e-mailbericht van 11 januari 2018 stellen de verzoekende partijen bij de Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie een beroep in tegen de beslissing van de stad Lommel tot weigering van inzage en kopie van de integrale beoordelingsverslagen van de kandidaturen en de offertes voor het PPS-project Mudakkers Lommel.

3.11. Met een e-mailbericht van 16 januari 2018 deelt de raadsman van de verwerende partij aan de raadsleden van de verzoekende partijen mee dat de stad Lommel zich bereid toont om toch nu reeds een afschrift van het integrale

beoordelingsverslag aan de verzoekende partijen te bezorgen. Het beoordelingsverslag wordt dan ook als bijlage gevoegd.

3.12. Met een e-mailbericht van 17 januari 2018 wordt vervolgens aan de verzoekende partijen nog een kopie meegedeeld van de selectiebeslissing en van het selectieverslag.

3.13. Met een brief en een e-mailbericht van 24 januari 2018 vragen de verzoekende partijen de verwerende partij nogmaals haar beslissing van 21 november 2017 in te trekken en om inschrijver nv Kolmont Woonprojecten te weren uit de verdere plaatsingsprocedure.

3.14. In antwoord op dit schrijven vraagt de verwerende partij aan de raadslieden van de verzoekende partijen om de door hen ingeroepen exclusiviteitsrelatie met bepaalde huisartsengroeperingen te documenteren.

3.15. Met een schrijven en een e-mailbericht van 26 januari 2018 antwoorden de raadslieden van de verzoekende partijen dat zij gebonden zijn door een vertrouwelijkheidsclausule waardoor zij niet in staat zijn de gevraagde documenten inzake exclusieve samenwerking te bezorgen. Er wordt nogmaals gevraagd om de beslissing van 21 november 2017 in te trekken.

3.16. Met een ter post aangetekend verzonden verzoekschrift van 31 januari 2018 vorderen de verzoekende partijen vervolgens de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de voormelde beslissing van de verwerende partij van 21 november 2017 om inschrijver nv Kolmont Woonprojecten aan te wijzen als voorkeursbieder en de verzoekende partijen op te nemen in de wachtkamer.

IV. Tussenkost

4. De nv Kolmont Woonprojecten blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Bijgevolg moet haar verzoek tot tussenkost worden ingewilligd.

V. Ontvankelijkheid van de vordering

Standpunt van de partijen

5. De tussenkostende partij werpt in haar verzoekschrift tot tussenkost een exceptie van onontvankelijkheid *ratione temporis* op.

Zij stelt onder meer vast dat de verzoekende partijen een verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid hebben ingediend op 31 januari 2018, terwijl de bestreden beslissing dateert van 21 november 2017 en de verzoekende partijen zelf erkennen dat deze bestreden beslissing aan hen ter kennis werd gebracht bij brief van 27 november 2017. Het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de verzoekende partijen is volgens haar dan ook laattijdig omdat het is ingediend buiten de in artikel 23, § 3, van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten, bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten en concessies’ (hierna: de wet van 17 juni 2013) bepaalde termijn van vijftien dagen.

6. De verzoekende partij betoogt in haar verzoekschrift dat haar verzoek ontvankelijk is *ratione temporis*. Zij verantwoordt dit als volgt:

“18. Huidig verzoek om bij uiterst dringende noodzakelijkheid tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing over te gaan, is tijdig ingediend.

19. De beslissing om inschrijver Kolmont aan te duiden als voorkeursbieder en verzoekende partijen op te nemen in de wachtkamer, werd verzoekende partijen ter kennis gebracht per brief dd. 27 november 2017, waarbij de mogelijkheid om een schorsingsberoep in te stellen slechts terloops is aangestipt, zonder toelichting van de rechtsgrond, de wettelijke termijn of de verhaalinstantie.

[...] Brief Stad Lommel aan THV B&R Development — Curaedis dd. 27 november 2017:

‘U kan tevens een vordering instellen tot schorsing’.

Deze handelwijze is in strijd met de verplichting tot actieve openbaarheid van bestuur zoals voorzien in artikel 35 van het Decreet betreffende de openbaarheid van bestuur en artikel 19, tweede lid RvS-Wet, met als gevolg dat de beroepstermijn slechts een aanvang neemt vier maanden na kennisgeving van de betreffende bestuurshandeling.

Verzoekende partijen hebben de Stad Lommel er reeds op 13 december 2017 [op] gewezen dat de beroepstermijnen nog niet zijn beginnen lopen.

[...]

Wat dit punt van hun brief betreft, kregen zij het volgende ontwijkende antwoord van de raadsman van de Stad Lommel dat diametraal staat op voormeld schrijven van de Stad Lommel dd. 27 november 2017:

[...] E-mail raadsman Stad Lommel aan THV B&R Development — Curaedis dd. 13 december 2017:

‘Van zodra er een definitieve gunnings- en niet-gunningsbeslissing is genomen, krijgen alle inschrijvers volledige inzage in de beoordeling van alle offertes en zullen evident alle rechtsmiddelen onverminderd gelden. Ten aanzien van deze nog te nemen beslissingen is inderdaad nog geen beroepstermijn beginnen lopen.’ [...]

20. Daarenboven bekwamen verzoekende partijen op 27 november 2017 slechts een uittreksel van het beoordelingsverslag van de offertes, waarbij enkel de beoordeling van de offerte van verzoekende partijen is weergegeven. Verzoekende partijen waren daardoor niet in staat de rechtmatigheid van de beslissing van de verwerende partij na te gaan. Bij herhaling hebben zij aangedrongen het integrale beoordelingsverslag van de offertes over te maken, hetgeen hen ten onrechte geweigerd is. Uiteindelijk was een beroep bij de Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie nodig teneinde de Stad Lommel er toe te brengen het integrale beoordelingsverslag van de offertes alsnog vrijwillig over te maken.

[...]

Verzoekende partijen ontvingen het integrale beoordelingsverslag van de offertes uiteindelijk per niet-vertrouwelijke e-mail van de raadsman van de Stad Lommel op 16 januari 2018.

[...]

Verzoekende partijen hebben vervolgens met de passende voortvarendheid en met bekwame spoed huidig verzoekschrift ingediend. Huidig verzoekschrift wordt per aangetekende post met ontvangstbewijs, per e-mail en per fax verzonden aan Uw Raad op 31 januari 2018, oftewel binnen de in de Rechtsbeschermingswet gehanteerde termijn van 15 dagen na de verzending van het integrale beoordelingsverslag van de offertes.”

Beoordeling van de exceptie

7. Aangenomen lijkt te kunnen worden dat de wijzigingen aan de wet van 17 juni 2013 aangebracht door de wet van 16 februari 2017 ‘tot wijziging van de wet van 17 juni 2013 [...]’ op de huidige procedure reeds van toepassing zijn.

De inwerkingtreding van de wijzigingswet van 16 februari 2017 wordt immers door artikel 48 van het koninklijk besluit van 22 juni 2017 ‘tot wijziging van het koninklijk besluit van 14 januari 2013 tot bepaling van de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten en van de concessies voor openbare werken en tot bepaling van de datum van inwerkingtreding van de wet van 16 februari 2017 tot wijziging van de wet van 17 juni 2013 [...]’ zonder meer bepaald op 30 juni 2017.

Aldus lijkt te dezen rekening te moeten worden gehouden met de voormelde wet van 17 juni 2013 in haar gewijzigde vorm, ook al werd de opdracht vóór 30 juni 2017 bekendgemaakt. Er werd immers niet voorzien in een specifieke overgangsregeling die rekening zou houden met de bekendmaking van de opdracht.

8. De huidige vordering heeft betrekking op een beslissing om in het kader van een onderhandelingsprocedure met bekendmaking een inschrijver aan te wijzen als voorkeursbieder en een andere inschrijver op te nemen in de wachtkamer. Een dergelijke bestreden beslissing lijkt als een “beslissing van een aanbestedende instantie” te kunnen worden beschouwd, die het voorwerp kan uitmaken van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging overeenkomstig artikel 15 van de voormelde wet van 17 juni 2013, gelezen in samenhang met artikel 14 van die wet.

9. Luidens artikel 23, §§ 1 en 3, van de wet van 17 juni 2013 dient deze vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bij de Raad van State “op straffe van niet-ontvankelijkheid” te worden ingediend binnen een termijn van vijftien dagen “vanaf de bekendmaking, de kennisgeving of de kennisneming van de rechtshandeling, al naargelang”.

De te dezen bestreden beslissing, om een voorkeursbieder aan te wijzen en om een inschrijver in de “wachtkamer” te plaatsen in het kader van een onderhandelingsprocedure met voorafgaande bekendmaking, lijkt geen beslissing te betreffen die moet worden bekendgemaakt.

Voorts lijkt er geen kennisgeving van de bestreden beslissing te hoeven aangezien artikel 7/1 van de wet van 17 juni 2013, zoals ingevoegd bij de voornoemde wijzigingswet van 16 februari 2017 en waarin de informatie bij een onderhandelingsprocedure met bekendmaking wordt geregeld, niet verplicht om een gemotiveerde beslissing mee te delen, maar enkel “informatie [over] het verloop en de voortgang van de onderhandelingen”. Bovendien lijkt het daarbij slechts een informatieplicht te betreffen “op verzoek” van inschrijvers.

Het is te dezen bijgevolg de datum van de kennisneming van de beslissing die bepalend lijkt voor de aanvang van de termijn van vijftien dagen om een schorsingsvordering in te stellen.

10. De verzoekende partijen betwisten niet dat de verwerende partij, zonder dat zij hiertoe door een inschrijver lijkt te zijn verzocht, met een aangetekend schrijven en een e-mailbericht van 27 november 2017 de bestreden beslissing aan de verzoekende partijen heeft meegedeeld, evenals een uittreksel van het beoordelingsverslag met betrekking tot de beoordeling van de offerte van de verzoekende partijen.

De verzoekende partijen erkennen in hun verzoekschrift zelf dat zij van deze beslissing reeds kennis hebben genomen op 27 november 2017.

Het verzoekschrift werd pas ingediend op 31 januari 2018, en dus ruim buiten de in het voormelde artikel 23, §§ 1 en 3, van de wet van 17 juni 2013 voorgeschreven termijn van vijftien dagen vanaf de kennisneming van de rechtshandeling. Aldus lijkt de vordering te laat te zijn ingesteld.

11.1. De verzoekende partijen wijzen op een gebrek inzake de vermelding van de beroepsmogelijkheden in de kennisgeving van de bestreden

beslissing omdat de mogelijkheid om een schorsingsberoep in te stellen slechts “terloops” zou zijn aangestipt, “zonder toelichting van de rechtsgrond, de wettelijke termijn of de verhaalinstantie”. Zij steunen zich daartoe op artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004 ‘betreffende de openbaarheid van bestuur’ en artikel 19, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en besluiten daaruit dat “de beroepstermijn slechts een aanvang neemt vier maanden na kennisgeving van de betreffende bestuurshandeling”.

11.2. Wat de verplichting inzake de vermelding van de beroepsmogelijkheden betreft, lijken de verzoekende partijen zich hier ten onrechte te steunen op de beide voormelde rechtsbepalingen. Artikel 9/1 van de wet van 17 juni 2013 bevat immers een specifieke regeling inzake kennisgevingen door aanbestedende instanties.

Dit artikel 9/1 van de wet van 17 juni 2013 luidt als volgt:

“§1. De aanbestedende instantie doet onmiddellijk de in de artikelen 7, 8 en 9 bedoelde mededelingen per fax, per e-mail of via de elektronische platformen bedoeld in artikel 14, § 7, van de wet inzake overheidsopdrachten of de elektronische communicatiemiddelen bedoeld in artikel 32 van de wet betreffende de concessies en, dezelfde dag, per aangetekende zending.

§ 2. De in paragraaf 1 bedoelde mededelingen bevatten de rechtsmiddelen, de termijnen ervan en de bevoegde instanties en dit minstens via een uitdrukkelijke verwijzing naar de artikelen 14, 15, 23 en 24.

Indien deze gegevens ontbreken, neemt de in artikel 23, § 2, bedoelde termijn voor het instellen van het verhaal tot vernietiging een aanvang vier maanden nadat de gemotiveerde beslissing is meegedeeld.”

Zoals hoger reeds werd uiteengezet, lijkt de mededeling van de bestreden beslissing inzake de aanwijzing van een voorkeursbieder op het eerste gezicht niet als een verplichte kennisgeving in de zin van de voormelde artikelen 7 tot 9 van de wet te kunnen worden beschouwd, zodat ook de in het aangehaalde artikel 9/1 opgenomen verplichtingen niet lijken te gelden.

In de memorie van toelichting (*Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 54-2168/001, 19) wordt bij dat artikel 9/1 overigens het volgende opgemerkt:

“Als de mededeling deze vermeldingen niet bevat, wordt de termijn van 60 dagen voor het instellen van verhaal tot vernietiging (en enkel deze termijn voor deze verhaalprocedure) met 4 maanden verlengd. Aanvankelijk werd overwogen om een sanctie te verbinden aan de niet-naleving van deze mededelingsplicht voor elk soort verhaal (schorsing, vernietiging, schadevergoeding, onverbindendverklaring, ...). Deze denkpiste werd evenwel niet gevolgd, enerzijds, omdat ze de verhaalprocedures tot schadevergoeding, nietigverklaringen en alternatieve sancties eindeloos zou rekken en, anderzijds, omdat ze problemen zou opleveren met de wachtermijn.”

De argumentatie van de verzoekende partijen dat, ingevolge een gebrek inzake de vermelding van de beroepsmogelijkheden, hun termijn voor het instellen van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid pas zou aanvangen vier maanden na de kennisgeving, lijkt op het eerste gezicht dan ook in te druisen tegen de uitdrukkelijke bepalingen van de wet van 17 juni 2013 waarin een dergelijke sanctie, zoals in het hiervoor aangehaalde artikel 9/1, enkel is opgenomen wat het beroep tot vernietiging betreft, evenals de bedoeling van de wetgever zoals dit duidelijk blijkt uit de parlementaire voorbereiding.

12. Voorts lijken de verzoekende partijen evenmin door de verwe-rende partij te zijn misleid in haar schrijven van 13 december 2017, waar er immers uitsluitend op wordt gewezen dat van zodra er een definitieve gunnings- en niet-gunningsbeslissing is genomen, alle inschrijvers volledige inzage zullen krijgen van de beoordeling van alle offertes en evident alle rechtsmiddelen zullen gelden en dat ten aanzien van deze nog te nemen beslissingen inderdaad nog geen beroepstermijnen lopen. Aangezien te dezen die gunningsbeslissing nog niet blijkt te zijn genomen, lopen de beroepstermijnen tegen deze beslissing hoe dan ook nog niet.

13.1. De verzoekende partijen lijken daarnaast nog aan te voeren dat de verjaringstermijn van 15 dagen te dezen pas begint te lopen vanaf de mede-deling van het integrale beoordelingsverslag van de offertes en dat het medegedeelde uittreksel niet volstond.

13.2. Op het eerste gezicht lijkt echter artikel 23, § 1, tweede lid, van de wet van 17 juni 2013, dat de voormelde verjaringstermijn bevat en de verplichting om de motivering mee te delen, slechts betrekking te hebben op de gevallen waarin de wet een verplichting tot mededeling van de gemotiveerde beslissing, of een uittreksel ervan, oplegt. Deze bepaling luidt immers als volgt:

“Wanneer deze wet een mededelingsplicht oplegt, in geval van niet-gelijktijdige zendingen, beginnen de termijnen te lopen vanaf de dag van de laatste verzending. In elk geval beginnen de termijnen maar te lopen voor zover de motivering is meegedeeld.”

Dienaangaande moet opnieuw worden vastgesteld dat in het kader van een onderhandelingsprocedure de artikelen 7 tot 9 van de wet van 17 juni 2013 op het eerste gezicht geen verplichting lijken te bevatten aangaande de kennisgeving van de beslissing om een voorkeursbieder aan te wijzen, en dus evenmin aangaande de omvang van de vereiste kennisgeving wat de motieven betreft.

Met betrekking tot het nieuwe artikel 7/1 van de wet van 17 juni 2013, zoals ingevoegd bij wet van 16 februari 2017, blijkt uit de parlementaire voorbereiding bovendien duidelijk dat deze bepaling niet verplicht om een gemotiveerde beslissing mee te delen, maar enkel informatie over het verloop en de voortgang van de onderhandelingen of de dialoog (Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 54-2168/001, 16 en 18).

14. Ten slotte lijkt ook het standpunt van de verzoekende partijen dat zij met “passende voortvarendheid en met bekwame spoed” het huidige verzoekschrift hebben ingediend, niet pertinent. Zij zijn er immers niet in geslaagd om hun vordering binnen de gestelde termijn in te dienen, zoals hiervoor is vastgesteld.

VI. Besluit en kosten

15. De hiervoor besproken argumentaties van de verzoekende partijen hebben aldus de vaststelling niet ondergraven, dat de vordering laattijdig is

ingesteld en dus niet ontvankelijk is. De exceptie vertoont de vereiste hoge mate van ernst opdat ze in de huidige stand van de procedure mag worden aangenomen.

16. Er is te dezen grond om met toepassing van artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en artikel 67, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, de verwerende partij de door haar gevraagde basisrechtsplegingsvergoeding van 700 euro toe te kennen, nu zij door de verwerping van de vordering tot schorsing als in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

BESLISSING

1. Het verzoek van de nv Kolmont Woonprojecten tot tussenkomst wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

3. De verzoekende partijen worden, elk voor de helft, verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 400 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op een rolrecht van 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 maart 2018,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Dierk Verbiest